

Sygn. akt VU 86/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : sekr. sądowy Izabela Niedobbecka-Kępa

po rozpoznaniu 19 czerwca 2020 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **M. Ż. (1)**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek opiekuńczy

na skutek odwołania **M. Ż. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 12 marca 2020 roku

sygn. (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e .

Sygn. akt V U 86/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 12 marca 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R. odmówił ubezpieczonej M. Ż. (1) wypłaty zasiłku opiekuńczego za okres od 9 stycznia 2019 roku do 14 stycznia 2019 roku oraz od 25 marca 2019 roku do 5 kwietnia 2019 roku z ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku opiekuńczego z funduszu chorobowego za okres od 9 stycznia 2019 roku do 14 stycznia 2019 roku, od 25 marca 2019 roku do 5 kwietnia 2019 roku w kwocie 3 511,44 zł wraz z odsetkami od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu kwoty nienależnie pobranego świadczenia. Organ rentowy wskazał, że ubezpieczona wykorzystwała zasiłek opiekuńczy niezgodnie z jego celem (naruszając art. 17 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa), gdyż w okresie zasiłkowym córka ubezpieczonej uczęszczała do przedszkola.

Od powyższej decyzji ubezpieczona wniosła odwołanie w którym wskazała m.in., iż wnosi o wydanie nowej decyzji i zobowiązanie jej do zwrotu świadczenia jedynie za dzień 14 stycznia 2019 roku oraz za okres od 2 do 5 kwietnia 2019 roku. W uzasadnieniu wskazała, iż jedynie ww. datach jej córka poszła do przedszkola.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczona M. Ż. (1) prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą Biuro (...) w W. i od 11 stycznia 2017 roku podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. W okresie od 9 stycznia 2019 roku do 14 stycznia 2019 roku oraz od 25 marca 2019 roku do 5 kwietnia 2019 roku ubezpieczona przebywała na zwolnieniu w związku ze sprawowaniem opieki nad małoletnim dzieckiem i z tego tytułu został jej wypłacony zasiłek opiekuńczy.

W okresie od 9 do 14 stycznia 2019 roku córka ubezpieczonej M. Ż. (2) była obecna w Przedszkolu Publicznym (...) w T. w dniu 14 stycznia 2019 roku. W okresie od 25 marca do 5 kwietnia 2019 roku M. Ż. (2) uczęszczała do przedszkola od 2 do 5 kwietnia 2019 roku.

Decyzją z 12 marca 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych w R. odmówił ubezpieczonej wypłaty zasiłku opiekuńczego za okres od 9 stycznia 2019 roku do 14 stycznia 2019 roku oraz od 25 marca 2019 roku do 5 kwietnia 2019 roku z ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz zobowiązał ją do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku opiekuńczego z funduszu chorobowego za okres od 9 stycznia 2019 roku do 14 stycznia 2019 roku, od 25 marca 2019 roku do 5 kwietnia 2019 roku w kwocie 3 511,44 zł wraz z odsetkami od dnia doręczenia decyzji do dnia zwrotu kwoty nienależnie pobranego świadczenia.

Dowód: akta organu rentowego:

- wniosek o zasiłek opiekuńczy z powodu sprawowania opieki nad dzieckiem z 14.01.2019r. i z 1.04.2019r.,
- zaświadczenia płatnika z 15.01.2019r. i z 2.04.2019r.,
- zaświadczenia lekarskie,
- odpowiedź na wnioski o poświadczenie ubezpieczenia chorobowego,
- zaświadczenie wystawione przez Dyrektora Przedszkola Publicznego (...) z 28.11.2019r.,
- wyjaśnienie ubezpieczonej z 11.02.2020r.,
- decyzja ZUS z 12.03.2020r. wraz z protokołem

pismo ZUS z 4.06.2020r. k. 14-14v.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały i które łącznie tworzyły spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2010 r. poz. 512 ze zm.) zasiłek opiekuńczy przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorym dzieckiem w wieku do ukończenia 14 lat.

Na mocy art. 17 ust. 1 ww. ustawy ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. W myśl art. 35 ust. 2 powołanej ustawy do zasiłku opiekuńczego stosuje się odpowiednio przepis art. 17 ustawy.

Jak stanowi przepis art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 j.t. ze zm) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy systemowej, za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się: 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczona o braku prawa do ich pobierania; 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

W niniejszej sprawie stwierdzić należy, iż ubezpieczona utraciła prawo do zasiłku opiekuńczego za okresy wskazane w decyzji.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczona w okresie od 9 stycznia 2019 roku do 14 stycznia 2019 roku oraz od 25 marca 2019 roku do 5 kwietnia 2019 roku przebywała na zwolnieniu z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad chorą córką M. Ż. (2). Bezsprzeczonym faktem jest, że ww. okresie w dniu 14 stycznia 2019 roku oraz w okresie od 2 do 5 kwietnia 2019 roku M. Ż. (2) uczęszczała do przedszkola, co wynika z zaświadczenia wystawionego przez Dyrektora Przedszkola Publicznego (...) oraz z twierdzeń samej ubezpieczonej zawartych w odwołaniu. Bezzasadne są w tym zakresie zarzuty podnoszone przez ubezpieczoną, iż jej córka przebywała w przedszkolu jedynie przez kilka dni w trakcie trwania okresów zasiłkowych. Ustawodawca wyraźnie określił, że w przypadku wykorzystywania zwolnienia w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia ubezpieczony traci prawo do zasiłku opiekuńczego za cały okres tego zwolnienia. Wysłanie dziecka do przedszkola jest niewątpliwie sprzeczne z istotą zwolnienia lekarskiego w celu sprawowania nad nim opieki. Jeśli ubezpieczona uważała (po konsultacji z lekarzem pediatrą) że stan dziecka poprawił się i pozwala na jego uczestnictwo w zajęciach przedszkolnych to powinna zgłosić w ZUS, że rezygnuje z zasiłku opiekuńczego za przedmiotowe dni. Tego jednak ubezpieczona nie zrobiła, co wskazuje nadto, że w dniach których pobierała zasiłek opiekuńczy wykonywała jednocześnie działalność gospodarczą. Taka postawa jest tym bardziej naganna mając na uwadze, iż ubezpieczona jako działalność gospodarczą prowadzi biuro rachunkowe, które zwykle zajmuje się doradztwem w takich kwestiach.

Ubezpieczona jest także zobowiązana do zwrotu pobranego zasiłku opiekuńczego wraz z odsetkami.

Tutejszy Sąd podziela stanowiska Sądu Najwyższego w zakresie określenia zachowań kwalifikowanych jako świadome wprowadzenie w błąd organu rentowego do których zalicza się bezpośrednio oświadczenie nieprawdy we wniosku o świadczenie, przemilczenie przez wnioskodawcę faktu mającego wpływ na prawo do świadczenia oraz okoliczność domniemanego współdziałania wnioskodawcy z innymi podmiotami we wprowadzeniu w błąd organu rentowego (niepubl. wyrok Sądu Najwyższego z 27.01.2011r., II UK 194/10).

Z okoliczności sprawy wynika, że ubezpieczona prowadząca biuro rachunkowe miała świadomość tego, że przebywając na zwolnieniu w celu osobistej opieki nad dzieckiem nie powinna była wysyłać dziecka do przedszkola. Zatem należy przyjąć, iż wypłata zasiłku nastąpiła na podstawie świadomego wprowadzenia przez ubezpieczoną w błąd organu rentowego wypłacającego świadczenie na skutek przemilczenia przez ubezpieczoną okoliczności powodujących utratę prawa do zasiłku. Wobec tego, ubezpieczona nie ma prawo do zasiłku opiekuńczego, a pobrane świadczenia są więc świadczeniami nienależnymi i powinny zostać zwrócone.

Mając na uwadze powyższe, Sąd działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.